

ת"פ 51451/02/17 - מדינת ישראל נגד פלוני (עציר) - הובא

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 51451-02-17 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

בפני בעניין: כבוד השופטת דנה מרשק מרום
מדינת ישראל - באמצעות פמ"מ וע"י עו"ד
שירה סוכצקי

המאשימה

נגד

פלוני (עציר) - הובא וע"י עו"ד פאדי חמדאן

הנאשם

גזר דין

כתב-האישום

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעובדות כתב אישום מתוקן שגובש בהסדר דיוני, בביצוע עבירות המנויות בשבעה אישומים, הכוללות: **תקיפת קטין על ידי אחראי** (ריבוי עבירות) לפי סעיף 368ב(ב) סיפא לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 [להלן: "**החוק**"]; **והתעללות בקטין על ידי אחראי** (ריבוי עבירות) לפי סעיף 368ג סיפא לחוק - כמפורט באישום הראשון; **התעללות בקטין על ידי אחראי** (ריבוי עבירות) לפי סעיף 368ג סיפא לחוק - כמפורט באישום השני; **שימוש ברעל מסוכן** לפי סעיף 336 סיפא לחוק - כמפורט באישום השלישי; **תקיפת קטין על ידי אחראי** לפי סעיף 368ב(ב) סיפא לחוק **והתעללות בקטין על ידי אחראי** לפי סעיף 368ג סיפא לחוק - כמפורט באישום הרביעי; **התעללות בקטין על ידי אחראי** לפי סעיף 368ג סיפא לחוק - כמפורט באישום החמישי; **תקיפת קטין על ידי אחראי** (ריבוי עבירות) לפי סעיף 368ב(ב) סיפא לחוק **והתעללות בקטין על ידי אחראי** לפי סעיף 368ג סיפא לחוק - כמפורט באישום השישי; **חבלה בכוונה מחמירה** לפי סעיף 329(ב) לחוק **והתעללות בקטין על ידי אחראי** לפי סעיף 368ג סיפא לחוק - כמפורט באישום השביעי.

2. **מהחלק הכללי** של כתב האישום עולה, כי הנאשם ו - ר' נשואים זה לזו, ולהם שני ילדים משותפים: ג.ק., קטין יליד 14.א.א.א, ו- נ.ק., קטינה ילידת 16.א.א.א, כשר' ושני הקטינים הם אזרחי ותושבי הרשות הפלשתינאית. הנאשם היה נשוי בעבר לאישה תושבת ירדן, ולהם שני ילדים משותפים: אל.ק, קטין יליד 09.א.א.א (להלן: "**הקורבן**") ו-א.י.ק קטין יליד 10.א.א.א (להלן: "**המנוח**"); שניהם יחד - (להלן: "**הילדים**"), כשהנאשם ושני הילדים הם אזרחי ישראל.

בתקופה הרלבנטית לכתב האישום, התגוררו הנאשם, ר', ארבעת הקטינים ו- ש', אחותה של ר', בבית בכפר בסמוך לעיר קלקיליה שנמצאת בשטחי הרשות הפלשתינאית [להלן: "הבית"]. הילדים התגוררו לפרקים בירדן אצל אמם, ולפרקים בבית, כשהחל מיום 18.6.16 ועד ל 9.1.17 התגוררו בבית (להלן: "התקופה").

במהלך התקופה הרלבנטית לכתב האישום, הלינו הנאשם ור' את הילדים בחדר הכביסה שבגג הבית. במהלך כל התקופה, נותרו הילדים ספונים בבית הנאשם, לא נשלחו למוסדות חינוך, ולעתים רחוקות הוצאו מהבית לבית הוריה של ר' הנמצא בקלקיליה (להלן: "הבית בקלקיליה").

במהלך התקופה ולאחר פרק זמן קצר מתחילתה, איבדו הילדים את השליטה בצרכיהם, ועקב כך נהגו הנאשם ור' לשים להם טיטולים במהלך כל היום. כמו כן, חלה הסלמה באלימות שנקטו הנאשם ור' כלפי הילדים (להלן: "תקופת ההסלמה"). במהלך התקופה, במועדים שאינם ידועים, וכתוצאה ממעשי השניים, נגרמו לילדים כוויות באיברים שונים בגופם, לרבות באיבר מינם, בטנם ושפתייהם, והם סבלו מהתייבשות וחוסר תזונה, פצעים, חתכים וחבלות חמורות בכל חלקי גופם.

מהאישום הראשון עולה, כי בהזדמנויות רבות ושונות במהלך התקופה ובתדירות גבוהה, נהגו הנאשם ור' להכות את הילדים בחוזקה בכל חלקי גופם - באגרופים, סטירות, בעיטות, ולעתים באמצעות חפצים כגון מוט מטאטא, חגורה, כבל חשמל ושרשרת ברזל.

באחת ההזדמנויות, עת שהו בבית, ולאחר שהנאשם ראה כי הילדים עושים צרכיהם בבית, על עצמם, ושוכבים אחד על השני ערומים עת היו הילדים בבית בקלקיליה, נכנס לשם הנאשם כעוס ועצבני, פנה לחדר בו שהו הילדים והיכה אותם בחוזקה באמצעות ידיו ואגרופיו.

בהמשך, אחז הנאשם בקורבן והניפו באוויר, והוציא את פלג גופו העליון מחלון הקומה הרביעית, באומרו "אני לא רוצה אתכם, נמאס לי מכם, התעייפתי מכם.. אתם שיגעתם אותי". בתגובה לכך, צעק הקורבן בעודו תלוי באוויר "די אבא, די אבא". ר' ואמה נכנסו לחדר, משכו את הקורבן מידי הנאשם והחביאו אותו, ובהמשך גירשה אמה של ר' את הנאשם מביתה.

מהאישום השני עולה, כי במהלך התקופה, בהזדמנויות רבות ושונות, נהגו הנאשם ור' לקשור את הילדים בידיהם וברגליהם. באותן הזדמנויות, בשעות היום, נהגה ר' לקשור את הילדים באמצעות חבלי כביסה או שרשרת ברזל ברגליהם ובידיהם, וכן לאטום את פיהם ב"סלוטייפ" ולהניחם על המזרון, לעתים ישובים ולעתים שכובים על גבם. בהמשך, ובעודם קשורים, נהגה ר' מעת לעת להכות את הילדים. בחלק מן המקרים המתוארים, עת שב הנאשם מיום עבודה, והבחין בילדים הקשורים, היה מותיר אותם קשורים. בפעמים אחרות היה משחרר אותם, או לחלופין מורה לר' לעשות כן. באחת ההזדמנויות, התעצבן הנאשם מקולות הבכי של הילדים, קשר את רגליהם וידיהם, הותיר אותם כפותים בחדר הכביסה, ורק כעבור דקות ארוכות שב ושחררם. בהזדמנות אחרת, עת שב הנאשם מעבודתו בשעות הערב, כעס על הילדים, וקשר אותם בידיהם וברגליהם באמצעות "סלוטייפ", אטם את פיהם עם "סלוטייפ" והכניסם לארון. בהמשך, לקחה ש' את הילדים מהמקום והם ישנו בחדרה. כתוצאה מהקשירות, השכיבה והישיבה הממושכת של הילדים, נגרמו להם פציעות מסוג "BED SOURCE" (כך במקור בכתב-האישום).

מהאישום השלישי עולה, כי במהלך התקופה, במועד שאינו ידוע במדויק, רכש הנאשם חומר רעיל קוטל

עשבים מסוג "OXYFLUORFEN" (להלן: "**הרעל**"). במעמד הקניה, על פי בקשתו של הנאשם, נרשם על גב אריזת הרעל "אסור לגעת". בהמשך, הגיע הנאשם לבית ושמע מר' כי "**הילדים שיחקו ביניהם, בקטע מיני, וגם עשו קקה וצרכים**".

בהמשך, הורה הנאשם לילדים לצאת לחצר הבית, מזג את החומר הרעיל לתוך 3 כוסות פלסטיק, הניח אותן על רצפת החצר וציווה על הילדים לשתות את הרעל באומרו "**תשתו אני אשתה אתכם כדי שנמות שלושתנו**". הילדים המפוחדים התנצלו על מעשיהם והתקרבו לעבר הכוסות, אך בטרם שתו מהן, נשפכו כוסות הרעל על ידי מאן דהוא.

מהאישום הרביעי עולה, כי במהלך תקופת ההסלמה, במועד שאינו ידוע במדויק, שב הנאשם מעבודתו ושמע מר' כי הקורבן עשה צרכיו בבית. זעמו של הנאשם התעורר, הוא הכה את הקורבן בידי, בגבו וברגליו, בעט בישבנו וסטר בפניו. בהמשך, הרים את הקורבן מהספה והטיחו בקיר הסלון. כתוצאה מהמעשים נשברה לקורבן שן.

מהאישום החמישי עולה, כי במהלך תקופת ההסלמה, במועד שאינו ידוע במדויק, שב הנאשם מהעבודה ושמע מר' וש' כי הילדים הטילו על עצמם את מימיהם. בתגובה לכך, הכה הנאשם את הילדים בחוזקה באמצעות מקל של מטאטא. בהמשך, נסעו ר' וש' עם הילדים לבית ההורים בקלקיליה, ולאחר זמן מה הגיע לשם הנאשם, דרש לראות את הילדים, ולקח אותם עמו לבית.

בהגיעם לבית, הורה הנאשם לילדים להתפשט ולצאת לחצר, והם עשו כדבריו. בהמשך, נטל הנאשם שתי חגורות מכנסיים, קשר בחוזקה את הילדים בעודם ערומים לעמודים בחצר, ואמר להם "**יאילה תישארו כך שתמותו**". הילדים נותרו קשורים לעמודים בחצר, תחת גשם כשהם ערומים, והנאשם אף צילם ושלח את תמונותיהם לר'. רק לאחר דקות ארוכות, התיר הנאשם את החגורות ושיחרר את הילדים.

מהאישום השישי עולה, כי בתקופה ההסלמה, במועד שאינו ידוע במדויק, שב הנאשם מעבודתו עצבני ונרגז, והורה לילדים לצאת לחניה ולעמוד מול רכבו. הנאשם נכנס לרכבו ונסע בו לעבר הילדים, תוך שהוא מתקרב לגופם עם חזית הרכב בכדי להפחידם. בתגובה לכך נמלטו הילדים בניסיון להגן על עצמם מפני הרכב, אולם הנאשם צעק עליהם שיחזרו, והילדים שבו לעמוד מול הרכב. הנאשם המשיך במעשיו, נסע עם הרכב לאחור, ושעט עמו בשנית לעבר הילדים, תוך שהוא מתקרב אליהם עם חזית הרכב ומנסה להפחידם שוב ושוב.

בתקופת ההסלמה, במועד שאינו ידוע במדויק, שהו הנאשם, ר', ש' והילדים בבית. הנאשם כעס על הילדים, הכה אותם בידי ובאגרופיו, ובעט בהם בגופם. בהמשך, הורה להם לצאת לחניה ולעמוד מול חזית רכבו, והילדים עשו כן. הנאשם נכנס לרכבו, נסע לעבר הילדים במטרה להפחידם, תוך שצעק לעברם "**אני לא רוצה אתכם**".

בהמשך, ר' וש' הכניסו את הילדים לבית, אך הנאשם החזיר אותם לחניה ושב על מעשיו, כשהוא נוהג ברכב ומתקרב לגופם של הילדים עם חזית הרכב, והילדים מנסים לנוס מפניו.

באותו המועד בלילה, נסעו בני המשפחה לכיוון בית הוריה של ר' בקלקיליה. בעודם בדרך, עצר הנאשם את רכבו בשטח עפר, הורה לילדים לצאת מן הרכב, ונטש אותם לבדם בחשכת הלילה, בוכים ומפוחדים באזור שאינו מוכר להם. הנאשם עזב את המקום ונסע חזרה לכיוון הבית, תוך שאמר לר' שהוא "**לא רוצה אותם**". כעבור זמן מה, שב הנאשם למקום בו השאיר את הילדים והורה להם לעלות לרכב. לאחר מרחק נסיעה קצר, הורה הנאשם לילדים בשנית לרדת מן הרכב

ולעמוד מול חזיתו. הנאשם נסע ברכב וניסה לפגוע בילדים שוב ושוב, תוך שהם ניסו לברוח מפניו.

מהאישום השביעי עולה, כי ביום 6.1.17 הגיעו חבריהם של הנאשם ור' להתארח בבית. עובר לבואם, העבירו הנאשם ור' את הילדים לבית ההורים בקלקיליה על מנת שאורחיהם לא יראו את החבלות על גופם ואת מצבם הבריאותי הירוד.

בשעה 01:00 לערך, בלילה שבין שישי לשבת, התקשרה אחותה של ר' המתגוררת בבית בקלקיליה, ועדכנה אודות התנהגות הילדים. בהמשך הלילה, הנאשם ור' הגיעו אל הבית בקלקיליה כשהילדים כבר ישנו, הנאשם העיר אותם בצעקות וקללות והכה אותם בסטירות ואגרופים בראשם ובגופם. הנאשם המשיך במעשיו, בעט בקורבן ברגלו, הכה את הילדים במקל בכל חלקי גופם, תוך שהוא שובר את המקל על גבם, ור' מסייעת לו.

הנאשם המשיך להכות את הילדים, סטר לקורבן, בעט במנוח והטיח את ראשו בקיר, והמנוח נפל על גבו. הנאשם הורה לאחותה של ר' להשאיר את הילדים ללון בבית בקלקיליה, ור' הורתה לה לשמור על המנוח "**כי הוא קיבל מכה רצינית בראש**".

למחרת, ביום 8.1.17, בשעה שאינה ידועה במדויק, כעס הנאשם על הילדים והכה אותם בידיו ואגרופיו בראשם, הצליף בהם באמצעות כבל והכה אותם במקל בכל חלקי גופם - בראש, בפנים, בידיים וברגליים. בהמשך, הטיח הנאשם את גופו של הקורבן בקיר, ושב והכה את המנוח בראשו ובגופו דקות ארוכות באמצעות כבל ומקל, עד אשר גרם לנפילתו לרצפה על ראשו וגבו. לאחר שהמנוח נפל לרצפה, אחז הנאשם בצווארו, קילל אותו וצעק לעברו "**מה אתה רוצה ממני**". בהמשך, רצה הנאשם להכות את הילדים באמצעות מוט ברזל, אך ש' התערבה והרחיקה אותו מהמקום. בהמשך הערב, חזרה ר' לבית והכתה גם היא את הילדים בידיהם באמצעות מקל.

במהלך יום 9.1.17 הכו הנאשם ור' את המנוח, ובנסיבות שאינן ידועות במדויק, נפל המנוח על הרצפה ואיבד את הכרתו. כתוצאה מהמכות ומההטחה בראשו, נגרמה למנוח דמומת תחת קרום הקשית, שהובילה לנזק מוחי.

תסקיר שירות המבחן

3. במסגרת ההסדר הוסכם כי הנאשם יישלח לשירות המבחן.

מהתסקיר למדתי אודות נסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם, כבן 34, נשוי בשנית, וכידוע, טרם מעצרו התגורר עם ארבעת ילדיו (בגילאים 11-3 שנים) ואשתו השנייה בכפר הולדתו בשטחי הרשות הפלסטינית. כפי שפורט בכתב-האישום, שניים מתוך ארבעת ילדי הנאשם הם מנישואיו הראשונים, ואחד מהם נפטר במסגרת נסיבות תיק זה. הנאשם תיאר את נישואיו הראשונים כמאופיינים בקונפליקטים מראשיתם, עד שבשנת 2012 התגרש, ומאז הילדים התגוררו לסירוגין עם אמם בירדן ואצלו בכפר, עד שעברו למשמורתו כ-8 חודשים לפני מעצרו בתיק הנוכחי.

הנאשם סיים 9 שנות לימוד בכפר מגוריו ועבד לאורך השנים בעבודות בניין עם אחד מאחיו המשמש כקבלן. תיאר מעברים בין מגוריו בXXX לכפר הולדתו ברשות. לאחר נישואיו השניים בשנת 2013 התגורר מגורי קבע בכפר.

לבני משפחת המוצא אזרחות ישראלית, מלבד אביו, שמחזיק באשרת שהייה בישראל, וכל בני המשפחה מתגוררים כיום בישראל. הנאשם תיאר יחס של דחיה ובדידות מצד בני משפחתו, וכן אלימות פיזית קשה מצד אביו.

הנאשם תיאר שימוש בסמים מסוג חשיש מגיל 17 ועד כשנה לפני מעצרו הנוכחי, וטען כי הפסיק לאור השפעת הסמים לרעה על תפקודו בעבודה, תוך ששלל בעיית התמכרות.

הנאשם עצור באגף מתקדמים, מקיים קשר עם עו"ס, מקבל תרופות לצורך שינה, שולל נזקקות לטיפול רגשי, מתפקד כראש חוליה באגף, ללא עבירות משמעת, מוסר בדיקות שתן תקינות ועד כה לא השתתף בקבוצות טיפוליות.

ביחס לקטינים נפגעי העבירות, תיאר הנאשם כי חש משך תקופה ארוכה קושי בשהיית הילדים מנישואיו הראשונים בביתו על רקע התנהגותם הבעייתית, בעיקר סביב מרדנות, היעדר גבולות ויכולת לשמור על היגיינה בסיסית. עוד תיאר תחושות של חוסר אונים ותסכול, ולדבריו נהג להענישם באמצעים אלימים כאקט חינוכי והרתעתי. ניכר פער בין יחסו הקשה והאלים כלפי ילדיו הראשונים, לבין התייחסותו כלפי ילדיו הצעירים מנישואיו הנוכחיים, כלפיהם לא נהג הנאשם באלימות - ולדבריו מכיוון שהתנהגותם לא היתה בעייתית. הנאשם מסר כי לא העריך את חומרת התנהגותו, וניכר מאוד כי קיים קושי להתייחס לסבל ולכאב שגרם לילדיו משך תקופה ארוכה.

שירות המבחן התרשם, כי לאור נסיבות חייו פיתח הנאשם לאורך השנים דפוסים אלימים, היה מעורב בעבריינות, התקשה להתמודד עם תפקידיו במשפחה כבעל ואב, וצבר תחושות תסכול וחוסר אונים שהובילו להתפרצויות אלימות הרסניות כלפי ילדיו.

הנאשם מתקשה לקחת אחריות על ביצוע העבירות ומשליך את האחריות על אשתו. בשיחות עמו, היה ממוקד בעצמו ובתוצאות ההליך המשפטי, וגילה קושי להתבונן בחומרת התנהגותו ובתוצאותיה.

בעקבות פטירת בנו, מעצרו שלו ומעצר אשתו, הועבר בנו הבכור - הקורבן - לטיפול אחותו ואמו בXXX, ושני הילדים הצעירים, המשותפים לו ולאשתו, הועברו לטיפול משפחת מוצאה של אשתו בקלקיליה. לא עלה ביד שירות המבחן ליצור קשר עם בני משפחתו לצורך בחינת מצב בנו הבכור, אך לדברי הנאשם הוא מצוי עמו קשר טלפוני. עוד עולה, כי מדובר בילד מוזנח מבחינה רגשית ופיזית, שכן הסבתא אישה מבוגרת וחולנית והדודה עובדת עד שעות מאוחרות בלילה. רק לאחרונה, ובהתערבות קצינת ביקור סדיר, החל להגיע לבית הספר בצורה סדירה. לאחרונה, פנה אחיו של הנאשם למחלקת הרווחה במטרה להוות עבור הילד משפחה אומנת. טרם גובשה החלטה בנושא, אך עלתה התלבטות גורמי הטיפול לגבי יכולת משפחת האח להוות מסגרת מיטיבה לילד, ועניינו הופנה לטיפול פקידת הסעד לחוק נוער.

נוכח מכלול הנתונים, אין לשירות המבחן כל המלצה בעניינו של הנאשם.

4. ב"כ המאשימה הגישה תמונות קשות מנשוא לצפייה של המנוח (ת/2).

הוגש גיליון רישום פלילי של הנאשם (ת/1), ממנו עולה כי לחובתו חמש הרשעות: הרשעה משנת 2016 מבית-משפט השלום בתל-אביב לפיה הוטלו על הנאשם ארבעה חודשי מאסר בפועל בגין ביצוע עבירות של ניסיון לגניבת רכב והיזק לרכוש במזיד; הרשעה משנת 2013 מבית-משפט השלום בפתח תקווה במסגרתה הוטלו על הנאשם שישה חודשי מאסר בעבודות שירות ורכיבי ענישה נלווים בגין ביצוע עבירה של הסעת תושב זר השוהה שלא כדין; הרשעה משנת 2008 מבית-משפט השלום בפתח תקווה במסגרתה נגזרו על הנאשם 30 ימי מאסר בעבודות שירות ורכיבים נלווים בגין ביצוע עבירות של הסעה ברכב של תושב זר השוהה שלא כדין ונהיגה בזמן פסילה; הרשעה משנת 2006 מבית-משפט השלום בתל-אביב בגין עבירה של שימוש ברכב ללא רשות, במסגרתה נגזרו עליו עונשי מאסר על תנאי, קנס וצו מבחן (אז שולב בקבוצה טיפולית); הרשעה מבית-משפט השלום בכפר סבא משנת 2004 בגין ביצוע עבירות בקשר לרכב, במסגרתה הוטלו על הנאשם חודשיים מאסר בעבודות שירות ורכיבי ענישה נלווים.

ראיות מטעם ההגנה

5. ב"כ הנאשם הגיש דו"ח מטעם קצין אסירים בימ"ר הדרים, מיום 26.3.19 (נ/1) ממנו עולה, כי עם תחילת מעצרו הנאשם הוגדר כעציר השגחה לאור התרשמות מביטויי מצוקה, אך בהמשך, עם ההתייצבות במצבו, הוסר מהשגחה. הנאשם נמצא במעקב פסיכיאטרי, נוטל טיפול תרופתי ובקשר מעקבי עם עו"ס. ללא עבירות משמעת, מוסר בדיקות שתן נקיות מסמים, ובשנה האחרונה משולב באגף נ"ס ומועסק בחוליית האגף. מצוות האגף עולה כי הנאשם עובד בצורה טובה ואחראית ומשתף פעולה עם הצוות.

טיעוני הצדדים

6. ב"כ המאשימה עתרה למתחם ענישה כולל שנע בין 13 ל-18 שנות מאסר בפועל.

ב"כ המאשימה התקשתה לחזור ולתאר את הנסיבות המזעזעות המפורטות בכתב-האישום והדגישה, כי הנאשם ביצע עבירות התעללות הכוללת בחובה חבלה בכוונה מחמירה, אשר תוצאותיה היו קשות. כמו כן, הפנתה למשך ההתעללות על נסיבותיה הקשות ועתרה ליתן ביטוי ממשי לשיקול הגמול ושיקוף היחס הראוי בין חומרת המעשים לחומרת העונש. טענה עוד, כי התסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם עומד לחובתו.

ב"כ המאשימה טענה, כי המעשים בוצעו על-ידי הנאשם בצורה יזומה, אקטיבית ודומיננטית, תוך אכזריות ואלימות כלפי קורבנותיו - ילדיו הרכים בשנים. על רקע נתונים אלו ועברו הפלילי, עתרה ב"כ המאשימה למקם את עונשו של הנאשם בחלקו העליון של המתחם, ולהטיל עליו בנוסף גם מאסר על תנאי, פיצוי וקנס.

7. ב"כ הנאשם עתר למתחם כולל שנע בין שנה לארבע שנות מאסר בפועל.

הדגש, כי אין מחלוקת באשר לחומרה הרבה שבמעשי הנאשם, אך המדובר במקרה ייחודי, שכן הנאשם לא התחנך בישראל, לא התנהל על פי חוקיה, ולא קיבל כלים סוציאליים בהתאם. הנאשם בחר שלא לחיות את חייו במדינת ישראל, ואת העבירות ביצע שלא בשטחיה, כך שלא יהיה זה צודק לגזור את דינו כישראלי מן המניין, על בסיס אחיזתו בתעודת זהות ישראלית בלבד. את המעשים ביצע הנאשם כנגד ילדיו, אשר גדלו במסגרת הרשות הפלסטינית, על מוסדותיה ומסגרות החינוך שלה. לטענתו, הנאשם הוא קורבן של חברה קלוקלת, כשהתנאים הסוציאליים הקשים, הקלות הבלתי נסבלת בה עלול ילד שלא לקבל כל חינוך או תמיכה, בצירוף המעמד הסוציו-אקונומי הנמוך בו מצויים הנאשם ומשפחתו, מהווים שיקולים אשר חייבים להילקח בחשבון על ידי בית-המשפט, בבואו לגזור את דינו של הנאשם. בהקשר זה הוסיף, כי אינטרס ההרתעה אינו מהווה שיקול משמעותי, שעה שקיים פער כה גדול בנורמות ובתובנות התרבותיות השונות.

לאור דברים אלו, ובהתייחס לעובדות כתב האישום, טען ב"כ הנאשם כי העבירה החמורה באופן משמעותי היא העבירה נושא האישום השביעי, המתאר כי גרם דימום ונזק מוחי לבנו.

בעניין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות נטען, כי המעשים בוצעו תוך שהנאשם עבד ימים כלילות בכדי לפרנס את משפחתו, בתנאים כלכליים מחפירים, שעה שילדיו אינם נמצאים במסגרות חינוך וסופגים אלימות גם מצד אשתו.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות הדגיש, כי הנאשם הודה במעשיו בהזדמנות הראשונה וטוען לאורך כל הדרך כי אוהב את ילדיו. בנוסף, ציין את התנהלותו התקינה של הנאשם במעצר, העובדה כי הוא נקי מסמים ושיתף פעולה עם כלל הגורמים.

נטען כי הנאשם הוא המטפל היחיד בילדיו, וכי יש לקחת בחשבון את הצורך בדמות הורית בחייהם, ובמיוחד שעה שקיים סיכוי ממשי כי ימשיכו לחיות בשטחי הרשות, ואזרחותם הישראלית תישלל מהם בהמשך חייהם. מהתסקיר עולה, כי הנאשם מגלה רצון אמיתי להפוך לאדם טוב יותר, ולאור מכלול השיקולים, עתר ב"כ הנאשם להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל המצוי בשליש התחתון של מתחם העונש ההולם.

8. בדברו לבית המשפט, מסר הנאשם כי הוא מצטער על מעשיו, הוא אוהב את ילדיו ורוצה לחזור אליהם ומכיר בטעות שעשה.

דין והכרעה

9. בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק העונשין בסעיף 40ג(א), לצורך קביעת מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. אין מחלוקת בין ב"כ הצדדים כי יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד לכל האישומים.

10. למקרא כתב-האישום החרגי בחומרתו, קשה לתאר במילים את עוצמת הפגיעה בשלמות גופם ובתחושת הביטחון הבסיסית של ילדיו הרכים בשנים של הנאשם, בביתם-מבצרם, במקום בו הם אמורים

להיות מוגנים, ומוצאים עצמם קורבנות להתעללות מתמשכת, אכזרית ואלימה על-ידי האחראים עליהם. הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם הם אוניברסליים ואף קבועים באמנת האו"ם בדבר זכויות הילד, שמדינת ישראל היא צד לה (כ"א 1038(31), 221, נחתמה על ידי ישראל ביום 3.7.90 ונכנסה לתוקף לאחר אשרורה ביום 2.11.91; להלן: "האמנה"). האמנה קובעת את אחריותה של המדינה לנקוט באמצעים המתאימים, לרבות באמצעות מעורבות שיפוטית, על-מנת להגן על ילד באשר הוא מפני אלימות גופנית או נפשית או התעללות, בשעה שהוא נתון בטיפול האפוטרופוס החוקי שלו(ראו, למשל, בסעיף 19 לאמנה).

11. באשר לחומרה המוסרית הטמונה בהתנהלותו של ההורה המתעלל בילדו, קבע בית-המשפט העליון:

" כְּרַחֵם אָב עַל-בְּנָיִם רַחֵם ה' עַל-יְרָאָיו' (תהילים, קג, יג). הנפש מזדעזעת כאשר הורה מתאכזר לילדיו 'ותחושתנו המוסרית מתקוממת נגד האכזריות שבהתנהגות מתנכרת זו'. ... מעשי התעללות בקטינים, כפי שמיוחסים למערער, יש בהם מימד חמור במיוחד. מימד זה בא לידי ביטוי בפן הבלתי מוסרי אשר מתנוסס מעל עבירה זו. זהו אותו פן אשר מזעזע את הנפש ומקומם את תחושתנו המוסרית. פן זה אינו נלווה לכל מעשי אלימות, והוא אשר מייחד את עבירת ההתעללות... על כן, מעשים שכאלו צריכים לגרור תגובה עונשית קשה ביותר, וחובה על בתי המשפט להכביד את ידיהם במקרים מעין אלו... " (מתוך: ע"פ 8554/09 פלוני נגד מדינת ישראל [18.1.10] - להלן: ע"פ 8554/09).

12. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, לפי סעיף 40ט(א) לחוק העונשין אמר, כי כתב-האישום מתאר מסכת מתמשכת של התעללות מצד הנאשם כלפי ילדיו במשך כשנה, כשהיו רכים בשנים, בני שש ושבע שנים בלבד. המסכת המתוארת היא קיצונית בחומרתה, כאשר מעשי הנאשם כללו אלימות משולחת רסן כלפי ילדיו, אכזריות, התנהלות סאדיסטית, והתעללות גופנית ונפשית.

13. סקירת האישומים מעלה, כי הנאשם יחד עם אשתו נהג להכות את ילדיו בכל חלקי גופם, לעיתים גם בעזרת חפצים שונים כגון: מטאטא, חגורה, כבל חשמלי ואף שרשרת ברזל. הנאשם נהג כלפי ילדיו באלימות גם בתגובה למצב של הזנחה קיצונית, לה גרם במעשיו, כשהילדים עשו צרכיהם בבית על עצמם.

סיטואציות אכזריות במיוחד חזרו על עצמן לאורך התקופה, כאשר הנאשם אחז בקורבן והוציא את פלג גופו העליון מחוץ לחלון הקומה הרביעית בבית בקלקיליה, בעודו צועק שאינו רוצה אותם יותר; אטימת פיהם באמצעות סלוטייפ; קשירת הילדים והותרם כפותים למשך שעות ארוכות בחדר סגור עד למצב שבו נגרמו לילדים פצעי לחץ, או בחוץ בגשם בעודם ערומים.

אירועים מחרידים במיוחד הם אלו המתוארים באישומים שלוש ושש. בתגובה לדיווח מאשתו, הנאשם באופן מתוכנן רכש רעל, חייב את ילדיו לשתות אותו, כשהילדים המפוחדים אף התקרבו לכוסות אליהן מזג אביהם רעל. הנאשם באף שלב לא עצר את מעשיו, אלא כוסות הרעל נשפכו על-ידי מאן דהוא. אירוע מעורר אימה

נוסף, שקשה לתאר שאכן התרחש במציאות, הוא ביממה שבה הילדים מצאו עצמם קורבנות לכך שאביהם חייב אותם לעמוד אל מול רכבו, כשהוא נסע לעברם והתקרב אליהם עם חזית הרכב. הנאשם חזר על מעשים אלו על-מנת להפחיד את ילדיו במספר הזדמנויות בביתם, ואף בדרכם לקלקיליה, כשבנוסף הוא נטש אותם בשולי הדרך, ובמקום שאינו מוכר להם.

האלימות הפיסית הקשה ביותר מתוארת באישום השביעי, כאשר הילדים הועברו לקלקיליה על-ידי הנאשם ואשתו, במטרה להסתיר אותם בעת שקיבלו פניהם של אורחים שהגיעו לביתם. הנאשם ואשתו היכו את הילדים, לרבות עם מקל, הנאשם הוא שבעט במנוח, הטיח את ראשו בקיר, והמנוח נפל על גבו. הנאשם ואשתו הותירו במצב זה את המנוח בהשגחת בת משפחה. למחרת, בביתם, הנאשם הצליף בילדים והיכה את המנוח בראשו עד שגרם לפילתו לרצפה על ראשו וגבו. לאחר שהמנוח נפל על הרצפה, אחז הנאשם בצווארו, וצעק לעברו "מה אתה רוצה ממני". האלימות של הנאשם הופסקה על-ידי בת משפחה. לבסוף, הכו הנאשם ואשתו את המנוח, ובנסיבות שאינן ידועות במדויק, נפל המנוח על הרצפה, איבד את ההכרה, ונגרמה לו חבלה חמורה שהובילה לנזק מוחי (כשבמהלך ניהול התיק הובא לידיעתי, כי אשתו של הנאשם עומדת לדין בגין המתתו של המנוח, בעוד כתב-האישום המקורי ייחס לנאשם את הריגת המנוח).

14. קשה להאמין, שכך נוהג הורה בילדיו הרכים בשנים, בשר מבשרו. קשה לדמיין את הגיהנום בו חיו הילדים במהלך התקופה, כאשר מעשי הנאשם ואשתו אף הסלימו, ובעוד הילדים לא נשלחו למוסדות חינוך, נותרו סגורים בביתם - לעיתים כפותים וקשורים, מבלי שיכלו לפנות לעזרה. כתוצאה מהפחד, הילדים איבדו שליטה על צרכיהם במהלך התקופה, אז נהגו הנאשם ואשתו לשים להם חיתולים במהלך היום והלילה. כתוצאה ממעשי הנאשם ואשתו, נגרמו לילדים כוויות באיברים שונים, ביניהם גם באיבר המין, הבטן והשפתיים, והם סבלו מהתייבשות, חוסר תזונה, וחבלות חמורות בכל חלקי גופם (כפי שניתן לראות באופן ברור בתמונה המצמררת של המנוח, ת/2).

הנאשם יכול היה להפסיק את האלימות בכל שלב, אך נראה כי היא רק החריפה והסלימה ככל שהזמן חלף.

מעשיו של הנאשם מאופיינים באכזריות, אלימות והתעללות חמורה ביותר, שהופעלה כלפי ילדיו הקטנים, אשר שלומם ושלמות גופם ונפשם הופקד בידיו באופן כמעט בלעדי. יש להעניש את הנאשם במלוא חומרת הדין על כך, שניצל לרעה את כוחו ואת מעמדו כאב, ובמקום לדאוג לרווחת ילדיו, פגע בשניהם פגיעות חמורות אשר הובילו לתוצאות קשות, כאשר את ההשלכות על נפשו העדינה של הקורבן שנותר בחיים ניתן רק לשער.

15. בפסיקת בית-המשפט העליון עולה מסר ברור בדבר הצורך בענישה מוחשית למי שמעז לנהוג באופן בריוני, מאיים ומשפיל כלפי מי שאמורים להיות לו היקרים מכל:

"תופעה זו של אלימות בתוך המשפחה הייתה לנגע שפשט בחברה, ויש לעוקרו על-ידי עונשים הולמים, למען ישמע ויראה המערער ולמען ישמעו ויראו עבריינים בכוח אחרים. בכגון דא יש להחמיר בדינו של הנאשם, הן מתוך הבעת שאט נפש והוקעת מעשיו והן מתוך מגמה של הרתעה. אכן, תגמול כנקמה אינו מידה בין מידות הענישה; אך כאשר מדובר בענישה על מעשה פשע חמור, כגון זה שלפנינו, יש שמצוי גם מצוי בדרכי הענישה ובמטרותיה, בין היתר, שיקול התגמול בתור הבעת סלידה ושאת נפש ממעשה העבירה, אשר מעוות את דמותה התרבותית

הבסיסית של חברה אנושית... וחומרת הענישה היא ביטוי להוקעת המעשה ולסלידה הימנו..."
(ע"פ 2157/92 פדידה נגד מדינת ישראל, פ"ד מז(1) 81, 84 (1993)).

וכן:

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישרו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג... נפיצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על קרבנות האלימות שהם על פי רוב חסרי ישע, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה..." (ראו: ע"פ 6758/07 פלוני נגד מדינת ישראל [11.10.07], פסקה 7).

16. ההיסטוריה החקיקתית של סעיף 368 לחוק גם היא משליכה על שיקולי הענישה הרלבנטיים, ולעניין זה ראוי להביא את דבריה של כב' השופטת ביניש (כתוארה דאז) מתוך ע"פ 4596/98 פלוני נגד מדינת ישראל [25.1.00]:

"תיקון החוק אשר במסגרתו הוחק סעיף 368ג, מבטא מגמה חברתית שהתפתחה במיוחד בתקופה שקדמה לחקיקת התיקון. המודעות החברתית הגוברת לחומרת התופעה של פגיעה בקטינים ובחסרי ישע ולהיקפה, הניעה את המחוקק הישראלי להחמיר עם מבצעייהם של מעשים אלה. מודעות זו גרמה להגברת המאבק בתופעות שליליות מהסוג האמור לא רק בישראל אלא גם במדינות אחרות. על רקע זה, ועל-פי לשונו של הסעיף, אין ספק כי תכליתו האחת היא להגן על קטינים ועל חסרי ישע מפני הפגיעות שהם חשופים להן." (שם, בעמ' 167).

17. מתחם העונש ההולם ייקבע בהתחשב במדיניות ענישה זו ובמסכת האלימות וההתעללות המתמשכת המצויה ברף חומרה עליון על רקע נסיבותיה והתוצאות הקשות לקורבן ולמנוח. עיינתי בפסיקה שהוצגה על-ידי ב"כ הצדדים ובפסיקה נוספת, אם כי זו אינה קלה לאיתור, שכן פסקי דין רבים אינם מותרים לפרסום על רקע חיסוי פרטי הקורבנות הקטינים. לצורך קביעת מתחם העונש ההולם אציין את המרכזיים שבהם:

בע"פ 4732/10 מדינת ישראל נגד פלוני וערעור שכנגד [2.1.12] נדון עניינו של מי שהורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה, תקיפה בנסיבות מחמירות, התעללות בקטין, תקיפת קטין, השארת ילד ללא השגחה, איומים, ושהייה בלתי חוקית. באירוע הראשון, על רקע כעסו של המשיב שהטרידו את מנוחתו, שאל שניים מילדיו, בני ארבע ושש שנים באותה התקופה, האם הם מעדיפים להיענש באמצעות מקל או גז. בהמשך, לקח את ידיהם והניח אותם על להבה בוערת בכיריים שבמטבח, ולאחר מכן עזב המשיב את הבית והשאיר את ילדיו לבד כשהם בוכים ונאנקים מכאב. הילדים חולצו על ידי השכנים והובהלו לקופת החולים ולאחר מכן לבית-חולים בו אושפזו למשך מספר ימים, כשהם סובלים מכוויות בדרגה שניה בידיהם. באירוע השני, הכה

המשיב את שני ילדיו - בני שלוש וחמש שנים באותה התקופה, וגרם להם חבלות כיוון שהפריעו את מנוחתו. בנוסף, במועד אחר זרק המשיב כוס לעבר אשתו והכה אותה באגרופים בכל חלקי גופה במספר הזדמנויות. באחד הערבים בהם הכה את אשתו, בעט המשיב בשני ילדיו והכריח אותם ללכת לישון. במועד נוסף, איים על אשתו שישרוף אותה ואת הילדים באמצעות בלוני הגז בבית, וכן פתח את ברז הגז.

בית-המשפט המחוזי הטיל על המשיב, בעל עבר פלילי, אשר לא נטל אחריות ולא הביע חרטה על מעשיו, חמש שנות מאסר בפועל.

ערעור על חומרת העונש נדחה, וערעור המדינה על קולת העונש התקבל, כך שהעונש הוחמר לשבע שנות מאסר בפועל.

ע"פ 8543/10 פלוני נ' **מדינת ישראל** [6.3.13] (הוגש על-ידי התביעה): עניינו במערער, אשר הורשע לאחר הליך ניהול הוכחות בכתב אישום אשר כלל שישה אישומים, ועניינו בעבירות של התעללות בקטין, תקיפת קטין על ידי אחראי, חבלה בכוונה מחמירה ושהיה בלתי חוקית בארץ. על פי עובדות כתב האישום, לאורך תקופה של כשנתיים, התעלל המערער בשתי בנותיו, אשר היו בגילאי 8 ו-10 בתחילת התקופה.

על-פי עובדות ששת האישומים, הכה המערער את בנותיו בכל חלקי גופן בידיו, ברגליו ובאמצעות מקל במבוק, קשר את ידיה ורגליה של אחת מבנותיו, הכה אותה והכריח אותה לקפוץ בבית בעודה קשורה וכן חישמל אותה באמצעות כבל חשמל. בהמשך, קשר המערער את הבנות לשולחן ועזב את הבית כשהוא מותיר אותן קשורות ללא אוכל ומים למשך מספר שעות, בשעה שבשל צום הרמדאן לא אכלו דבר במשך כל היום. כתוצאה מהמעשים נגרם לאחת הבנות קרע בכבד, לבת השנייה נגרמה אי ספיקת כליות חריפה, ובכל חלקי גופן של שתיהן נמצאו פצעי שפשוף, המטומות וסימני חבלה, והן אושפזו בבית חולים. באירוע אחר, לאחר שחשד כי גנבה נגן MP3, גזר המערער את שיערה של בתו, קשר את ידיה ורגליה, הכניס אותה לאמבטיה מלאה מים, וחישמל אותה באמצעות כבל חשמלי שהכניס למים. באירוע שלישי, לאחר שסבר כי אחת מבנותיו שיקרה לו, הכה אותה המערער באמצעות מגב בכל חלקי גופה ובעט בה עד שנפלה ונחבלה ואת הבת השנייה הכה באותו האופן. באירוע נוסף, לאחר שכעס על בנותיו משום שהתעכבו לחזור הביתה, הכניס אותן המערער לאמבטיה מלאה מים, וחישמל אותן באמצעות כבל חשמלי. באירוע חמישי, גזר המערער את שיערה של בתו באמצעות מספריים לאחר שקיבלה ציון נמוך במתמטיקה. באירוע האחרון, קשר המערער את בתו והכה אותה באמצעות אלה בכל חלקי גופה, וגרם לה לחבלות לאחר שכעס על שנכשלה בבחינה. בית המשפט המחוזי השית על המערער עונש של 12 שנות מאסר בפועל.

ערעור על חומרת העונש התקבל ועונש המאסר הופחת ל-9 שנות מאסר בפועל. בית המשפט העליון ציין כי למרות חומרת העבירות, העונש שהושת על המערער בנסיבות העניין חורג ממתחם הענישה המקובל לעבירות מהסוג שביצע.

ע"פ 6833/16 **מדינת ישראל נ' פלונית** [28.6.17]: ענינו במשיבה אשר הורשעה על פי הודאתה בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה ותקיפה בנסיבות מחמירות. למשך תקופה של חצי שנה, תקפה המשיבה את בתה בת ה-14 בכך שנהגה לצבוט את פטמות שדיה ולבעוט בה. במקרה נוסף, גזרה את שיערה של בתה ללא הסכמתה, ובהזדמנות אחרת הכתה בידה באמצעות מקל הליכה. באירוע אחר, סברה המשיבה כי בתה השליכה תרופות השייכות לה, ובתגובה שפכה מים רותחים על פניה וגופה של בתה במטרה "ללמד אותה לקח". כתוצאה מהמעשים, אושפזה הקטינה ונגרמו לה כוויות בשתי כפות ידיה, בצווארה, בעורף, כתף שמאל, ובפניה, פגיעות

הכרוכות בהגבלה בעתיד ובצלקות. תסקיר שהוגש בעניינה של המשיבה העלה כי היא בעצמה היתה קורבן לאלומות בילדותה, בעברה 6 אשפוזים פסיכיאטריים והיא התקשתה להבין את חומרת הפגיעה בבתה. בית- המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה שנע בין 5 ל- 7 שנות מאסר, ועונשה של המשיבה נקבע בתחתית המתחם - דהיינו, חמש שנות מאסר בפועל.

ערעור המדינה על קולת העונש נדחה, כשבית המשפט העליון ציין כי השיקול העיקרי אשר עמד לנגד עיניו הוא אינטרס השיקום של המשיבה.

ע"פ 1342/06 **מדינת ישראל נגד פלוני** [4.5.06] (הוגש על-ידי ההגנה): עניינו במשיב שנהג להכות את בנו. כשבנו היה בן חמש, יצאו השניים לטייל, בשלב מסוים המרה הילד את פי אביו, והמשיב הגיב על כך באלומות קשה - כפת את ידו של הילד, חבט את ראשו באבנים, חנק אותו והחדיר לפיו חול ואבנים, ולבסוף השליך אותו לתוך התעלה. לילד נגרמו חבלות בראש, שטפי דם בלחמיות ובעפעפיים והוא אושפז בבית- חולים. המשיב הודה והורשע בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה, התעללות בקטין ותקיפה בנסיבות מחמירות. בית-המשפט המחוזי גזר על המשיב עונש מאסר בפועל בן 14 חודשים לאחר שקבע, כי אין למצות את הדין עימו, לנוכח הודאתו והואיל והוא סובל מליקוי נפשי משמעותי המצריך טיפול הולם.

בית-המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה וציין, כי יש לשגר מסר מרתיע לפיו מי שיפגע בקטינים ישלם על כך בחירותו, גם אם נסיבותיו האישיות קשות. על רקע ההלכה לפיה ערכאת הערעור אינה ממצה את הדין, העונש הוחמר לשלוש שנות מאסר בפועל.

ת"פ 21020-09-09 (מחוזי חיפה) **מדינת ישראל נגד פלוני** [14.1.10] (הוגש על-ידי ההגנה): הנאשם הודה והורשע בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות לפי סעיפים 333 + 335(א)(1) לחוק העונשין, והתעללות בקטין. הנאשם התגורר בבית יחד עם שלושת ילדיו מנישואיו הקודמים ועם שני ילדיה של אשתו מנישואים קודמים - הקטין ואחיו. כששהו בבית, ראה הנאשם כי הקטין, כבן שנתיים וארבעה חודשים, עשה את צרכיו במכנסיים. הנאשם הכניס את הקטין לחדר השינה, הפשיט את פלג גופו התחתון, השכיבו על הרצפה והצמיד לעכוזו ולבטנו התחתונה מספר פעמים סכין, אותה חימם קודם לכן. כתוצאה ממעשיו של הנאשם, נגרמו לקטין חבלות של פצעי כוויה מדרגה שניה בעכוז, מעל לפין ובמפשעה וכן פצעי כוויה בירכיים. על הנאשם, בעל עבר פלילי רלבנטי הכולל שתי הרשעות בגין תקיפת קטין ושתי הרשעות בגין תקיפת בת-זוג, הוטל עונש מאסר בפועל בן 4 שנים, והופעלו שני מאסרים על תנאי, כך שסך הכל הוטל עונש של 57 חודשי מאסר בפועל.

18. פסקי-דין אלו משקפים קשת מקרים רלבנטיים - אם כי כולם מעלים מסכת עבירות פחות אכזרית וקשה מאלו שביצע הנאשם, כאשר לאחר ביצוע אבחנות מתבקשות, אני קובעת מתחם עונש הולם אשר נע בין 9 ל- 15 שנות מאסר בפועל לצד רכיבי ענישה נלווים.

19. בעניינו של הנאשם לא נטען ולא הוצג כל שיקול אשר מצדיק חריגה מהמתחם מטעמי שיקום (או מטעמי הגנה על שלום הציבור). על כן, עונשו ייגזר בתוך המתחם ויש להתחשב בנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות, כמפורט בסעיף 40'יא' לחוק העונשין.

20. באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות, ניתן לזקוף לזכות הנאשם את הודאתו, אשר הביאה לחסכון ניהול הליך פלילי מורכב שהיה כרוך בהבאת עדים מהרשות הפלסטינית, לרבות בני משפחה.

חרף האמור, התסקיר מעלה, כי לנאשם קושי להתייחס לסבל ולכאב שגרם לילדיו משך תקופה ארוכה, עמדה המעלה תהיות נוכח הנסיבות של האירועים, המצויות ברף חומרה מובהק, כשלא יכולה להישמע טענה כי המדובר בהתנהלות אלימה לצרכי חינוך, גם לא מהדל שבאדם. בנוסף, לנאשם לא היה הסבר לפער הזועק בכך שפגע באופן מיוחד ואכזרי בקורבנות העבירות נושא גזר-הדין ולא בילדיו האחרים.

לכל אלו יש להוסיף, כי לנאשם עבר פלילי הממחיש, כי במהלך שנים לא מעטות ביצע עבירות בשטחי ישראל, כשעונשי מאסר לא הרתיעו אותו מלחזור לסורו.

21. על-פי פסיקת בית-המשפט העליון, חובה על בית-המשפט להעביר מסר ברור לפיו גופם של קטינים וחסרי ישע אינו הפקר, והורה המעז לפגוע בהם, יידע כי הוא עלול לשלם על כך בחירותו, גם אם נסיבותיו האישיות קשות הן:

"ידוע הוא שככל שחומרת העבירה והצורך בהרתעה גוברים, פוחת משקלם של השיקולים האישיים. כאשר אותו הורה עומד בפני בית המשפט ומבקש בלשון תחינה הקלה בעונשו, חייבים אנו לשוות לנגד עינינו את מעשיו האכזריים של אותו הורה. זה העומד עתה בבית המשפט בראש מורכן ומושפל ומבקש את מידת הרחמים, הוא אותו אדם אשר הפגין לפני זמן לא רב 'גבורה' כלפי ילדיו הקטינים ונהג בהם בדרך מבזה משפילה ומעוררת סלידה..." (מתוך ע"פ 8554/09 הנ"ל).

22. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים, כשהתחשבתי, בין השאר, בנסיבות המעשים והעושה, תוך שמירת יחס הולם בין חומרת מכלול המעשים ומידת אשמו של הנאשם לבין תקופת המאסר שעל הנאשם לשאת, החלטתי למקם את עונש המאסר בפועל מעט מעל הרף התחתון, ואני גוזרת את דינו של הנאשם כדלקמן:

10 שנות מאסר בפועל, החל מיום מעצרו 15.1.17.

12 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירות אלימות מסוג פשע ו/או עבירות לפי סימן ו'1 לפרק י' לחוק העונשין; 6 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירות אלימות מסוג עוון, לרבות איומים.

הנאשם יפקיד סך של 40000 ₪ לטובת בנו הקורבן, אל.ק, אשר יופקדו במזכירות בית-המשפט עד ליום 1.11.19. הפיצוי יועבר לקטין באמצעות מי שאחראי עליו כיום, והפרקליטות תעביר פרטיו למזכירות בית-המשפט תוך 21 ימים.

עוד אני מורה לפרקליטות להעביר העתק מגזר-הדין לפקידת הסעד לחוק נוער בXXX, המטפלת בעניינו של הקורבן, על-מנת שתדווח לבית-המשפט אודות מצבו, בכדי לוודא כי אכן נמצא סידור מתאים עבור הקטין שנותר בחיים וכי הוא מקבל מענה על כל צרכיו. דיווח פקידת הסעד יוגש לתיק בית-המשפט עד ליום 1.9.19.

הודעה זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום י"ג תמוז תשע"ט, 16/07/2019 במעמד הנוכחים.

דנה מרשק מרום, שופטת